

אמרין מארי דרזא דמתניתא, דהאי מאן דבעי
 למנדע ולאסתפלא בלביה, מחכמתא
 דמלפא עלאה, ינדע בקדמיתא מהו מים.
 ומאן דבעי למנדע מהו קרישיותא דכורסיה,
 יסתפל בקיומא דמלחא, דכתיב (במדבר יח ט) ברית
 מלח עולם היא. ומתין אלין, יסתפל
 בחכמתא קדישא דלעילא.

אמר רבי אבא, מאן דבעי למנדע עניינא
 דקיומא דעלמא דין, לינדע עניינא
 דמלחא, דאתנהיג משמשא, דאתמני תחותיה
 דמאריה, וינדע מהו, והיך יתמחי במיא,
 ויסתפל בחכמתא.

אמר רבי יצחק אמר רב, הני קלוודטי, דזקפין
 בלודטיהון מיא ומלחא, עניינא
 דנהוריתא, בוצינתא הוות, לאסתפלא
 בחכמתא.

דבר אחר ויאמר אלהים יקוו המים מתחת
 השמים אל מקום אחד, רבי פתח ואמר,
 (תהלים צג ד) מקולות מים רבים אדירים משברי
 ים אדיר בפרום ה', מקולות מים רבים,
 כשאמר הקדוש ברוך הוא למים, שיתפנסו
 במקום אחד, היו משוטטים לכאן ולכאן,
 ונתגאו למעלה.

אמר רבי יצחק בהאי שעתא נטלו מיא
 לארעא, דהוות פניס בהו, והווי מחפיין
 לה. אמר להם הקדוש ברוך הוא, לא כף,
 אלא הכנסו פלכם אל מקום אחד ותראה
 היבשה. משמע דיבשתא הוות ארעא קודם,
 בלא ליחותא, בין מיא. יבשה לא כתיב, אלא
 היבשה.

והווי מיא אזלין גבהין ונחתין, ומשמעין
 קליהון לסייפי שמיא, עד שגער בהם
 הקדוש ברוך הוא, והכניסם לתהום, ותמן

אומרים בעלי סוד המשנה, שמי
 שרוצה לדעת ולהתבונן בלבו
 מחכמת המלך העליון, ידע
 בראשונה מהו מים, ומי שרוצה
 לדעת מהו הקפאון של הפסא,
 יסתכל בקיומו של המלח,
 שכתוב (במדבר יח) ברית מלח עולם
 היא, ומשנים הללו יסתפל
 בחכמה הקדושה שלמעלה.

אמר רבי אבא, מי שרוצה לדעת
 הענין של קיומו של העולם הזה,
 שיידע את ענין המלח, שמנהג מן
 השמש שהתמנה תחת אדונו,
 וידע מהו ואיך נמחה במים,
 ויסתפל בחכמה.

אמר רבי יצחק אמר רב, החוזים
 בפוכבים שמעמידים
 בכוסותיהם מים ומלח, ענין של
 אורה, מאור הנה פדי להסתפל
 בחכמה.

דבר אחר, (בראשית א) ויאמר
 אלהים יקוו המים מתחת השמים
 אל מקום אחד, רבי פתח, (תהלים
 צ) מקולות מים רבים אדירים
 משברי ים אדיר בפרום ה'.
 מקולות מים רבים, כשאמר
 הקדוש ברוך הוא למים שיתפנסו
 במקום אחד, היו משוטטים
 לכאן ולכאן, ונתגאו למעלה.

אמר רבי יצחק, בשעה הזו נטלו
 המים את הארץ, שהיתה כנוסה
 בהם, והיו מכסים אותה. אמר
 להם הקדוש ברוך הוא, לא כף,
 אלא הכנסו כלכם אל מקום אחד
 ותראה היבשה. משמע שהיבשה
 היתה מקדם ארץ, בלי לחות, בין
 המים. לא כתוב יבשה, אלא
 היבשה.

והיו המים הולכים גובהים
 ויורדים, ומשמיעים קולם לסוף
 השמים, עד שגער בהם הקדוש
 ברוך הוא והכניסם לתהום, ושם
 היא התפנסות המים, ועד עתה
 קולם אינו שוכף, וקרא להם

היא פְּנִישׁוּתָא דְמִיָּא. וְעַד פְּעֵן קְלִיָּהוּן לָא שְׂכִיף, וְקָרָא לְהוּ יָמִים. וְכַד אֵינּוּן גְּבַהִין תַּמָּן בְּאַתְרָא הֵהוּא, אַתְּבַר תּוֹקֶפִיָּהוּן, וְנַחְתִּין וְלֹא נִפְקִין לְבַר, מְדַחִילוּ דְתַקִּיפּוּתָא דְמֵאַרְיָהוּן, הֲדָא הוּא דְכְתִיב, אֲדִירִים מִשְׁבְּרֵי יָם אֲדִיר בְּמָרוֹם ה'.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְאִם בְּן מֵאֵי כְּתִיב אַחֲרֵיו, עֲדַתִּיךָ נֶאֱמַנּוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נְאֻוָּה קִדְשׁ, מֵאֵי בְּעֵי פְּסוּקָא דָּא, לְפְסוּקָא דְלְעִילָא. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, אָמַר דָּוִד, רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, עֲדוֹת שְׁעֵשִׂית בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, הֵם אֲמַת, לְהַעֲיִד עֲלֵיהֶם בְּכָל יוֹם. דְּהָא תְּנִינָן, כָּל הַמַּעֲיִד בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית בְּכָל יוֹם, מוּבְטָח לוֹ שֶׁהוּא בֶּן עוֹלָם הַבָּא.

וְאָמַר דָּוִד, אַתָּה הוּא שְׁעֵשִׂית אֶת כָּל הָעוֹלָם, וְעֵשִׂית אֶת הַמַּיִם, וְהַמַּיִם הָיוּ מְכַסִּין אֶת כָּל הָעוֹלָם מִהֶרְבּוּי שְׂבָהֶם, וְעֵשִׂית לָהֶם שְׂיִתְפַּנְסוּ בְּצַמְצוּם כָּלֵם אֶל מְקוֹם אֶחָד. כִּי יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, שְׂשַׁכְנֶנְתָּךְ שֶׁהִיא מְלֵאָה כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, שְׂתַצְמַצֵּם אוֹתָהּ שְׂיִוְתָר רְאוּי הוּא לְהִיֹּת שָׁם. זֶהוּ שְׂכַתוּב לְבֵיתְךָ נְאֻוָּה קִדְשׁ, וְלֹא לְזִמְן מוּעֵט, אֶלָּא לְאוֹרְךָ יָמִים.

דְּבַר אַחַר וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקְווּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מְקוֹם אֶחָד וְתִרְאֶה הַיַּבְשָׁה. ר' תַּנְחוּם פָּתַח בְּהַאי קָרָא, (ישעיה נז א) הַצַּדִּיק אֲבָד וְאִין אִישׁ שָׁם עַל לֵב וְאִנְשֵׁי חֶסֶד נֶאֱסָפִים בְּאִין מְבִין כִּי מִפְּנֵי הַרְעָה נֶאֱסָף הַצַּדִּיק. תַּמָּן תְּנִינָן, כְּשֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְסַתְּפֵל בְּעוֹלָם, וְרוּאָה שְׂאִין בְּנֵי אָדָם זַפְּאִין, וְרַשְׁעִים הֶרְבֵּה פוֹרְחִים בְּעוֹלָם, אִזִּי עוֹשֶׂה דִין בְּעוֹלָם. אָמַר רַבִּי תַּנְחוּם, כְּעוֹבְדָא דְגוּפָא עִם נִשְׁמָתָא, עֶבֶד קוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עִם דְּרָא.

יָמִים. וְכִשְׁהֶם גּוֹבְהִים שָׁם בְּמָקוֹם הֵהוּא, נִשְׁבַּר תְּקַפָּם, וַיּוֹרְדִים וְאִין יוֹצְאִים הַחוּצָה מִירְאֵת תְּקִפּוֹ שֶׁל אָדוֹנָם. זֶהוּ שְׂכַתוּב (שם) אֲדִירִים מִשְׁבְּרֵי יָם אֲדִיר בְּמָרוֹם ה'.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְאִם בְּן, מֵה כְּתוּב אַחֲרָיו? (שם) עֲדַתִּיךָ נֶאֱמַנּוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נְאֻוָּה קִדְשׁ. מֵה רוּצָה פְּסוּק זֶה לְפְסוּק שְׁלִמְעֵלָה? אָמַר רַבִּי יִצְחָק, אָמַר דָּוִד: רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, הַעֲדוֹת שְׁעֵשִׂית בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, הֵם אֲמַת לְהַעֲיִד עֲלֵיהֶם בְּכָל יוֹם, שְׂהָרֵי שְׁנֵינוּ, כָּל הַמַּעֲיִד בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית בְּכָל יוֹם, מְבֻטָּח לוֹ שֶׁהוּא בֶּן הָעוֹלָם הַבָּא. וְאָמַר דָּוִד, אַתָּה הוּא שְׁעֵשִׂית אֶת כָּל הָעוֹלָם, וְעֵשִׂית אֶת הַמַּיִם, וְהַמַּיִם הָיוּ מְכַסִּים אֶת הָעוֹלָם מִהֶרְבּוּי שְׂבָהֶם, וְעֵשִׂית לָהֶם שְׂיִתְפַּנְסוּ בְּצַמְצוּם כָּלֵם אֶחָד אֶל מְקוֹם אֶחָד. כִּי יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, שְׂשַׁכְנֶנְתָּךְ שֶׁהִיא מְלֵאָה כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, שְׂתַצְמַצֵּם אוֹתָהּ בְּבֵיתְךָ, שְׂיִוְתָר רְאוּי הוּא לְהִיֹּת שָׁם. זֶהוּ שְׂכַתוּב לְבֵיתְךָ נְאֻוָּה קִדְשׁ, וְלֹא לְזִמְן מוּעֵט, אֶלָּא לְאוֹרְךָ יָמִים.

דְּבַר אַחַר, וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקְווּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מְקוֹם אֶחָד וְתִרְאֶה הַיַּבְשָׁה. רַבִּי תַּנְחוּם פָּתַח בְּפְסוּק הַזֶּה, (ישעיה נז) הַצַּדִּיק אֲבָד וְאִין אִישׁ שָׁם עַל לֵב וְאִנְשֵׁי חֶסֶד נֶאֱסָפִים בְּאִין מְבִין כִּי מִפְּנֵי הַרְעָה נֶאֱסָף הַצַּדִּיק. שָׁם שְׁנֵינוּ, שְׂכַפְאֶשׁר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְסַתְּפֵל בְּעוֹלָם וְרוּאָה שְׂאִין בְּנֵי אָדָם צַדִּיקִים, וְהַרְשָׁעִים הֶרְבֵּה פוֹרְחִים בְּעוֹלָם, אִזִּי עוֹשֶׂה דִין בְּעוֹלָם. אָמַר רַבִּי תַּנְחוּם, כְּמַעֲשֵׂה שֶׁל הַגּוֹף עִם הַנְּשָׁמָה עוֹשֶׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עִם הַדּוֹר.

אמר רבי יצחק האייף. אמר ליה, פי האי גוונא, צדיקיא אינון נשמתא, וחייביא אינון גופא, פד מסתפל קודשא בריך הוא בעלמא, נטיל נשמתא, ואשתאר גופא לסרהנא דבשרא. ומאי נטיל, נטיל לנשמתא, דאינון צדיקיא, וישתארוז גופא דאינון חיביא.

אמר רבי תנחום, הדא הוא דכתיב, ויאמר אלהים יקוו המים, אלו הצדיקים, הנאספים לבית עולם, שהוא מקום אחד ומיוחד להם למעלתם, וכשתפנסו לעולם הבא, מה כתוב? ותראה היבשה, שהם הרשעים, בלי מעשה, שאין מי שיגן עליהם, ויכסה עליהם, כמו שנאמר (במדבר ט) ויראו כל העדה כי גוע אהרן, אל תקרי ויראו, אלא וייראו. שחרי שנינו, אמר רבי יצחק אמר רב, ויש אומרים אמר רבי יהודה בשם רב, כל זמן שהצדיקים בדור, אין מדת הדין יכולה לשלט בהם. זהו שכתוב (תהלים ק) ויאמר להשמידם לולי משה בחירו עמד בפרץ לפניו להשיב חמתו מהשחית. וכשהקדוש ברוך הוא רוצה לעשות דין ברשעים, מסלק מביניהם, ואז עושה דין ברשעים.

דהא תנינן, אמר רבי יצחק אמר רב, ואמרי לה אמר רבי יהודה אמר רב, כל זמן שהצדיקים בדור, אין מדת הדין יכולה לשלט בהם. הדא הוא דכתיב, (תהלים קו כג) ויאמר להשמידם לולי משה בחירו עמד בפרץ לפניו להשיב חמתו מהשחית. וכשהקדוש ברוך הוא רוצה לעשות דין ברשעים, מסלק הצדיקים מביניהם, ואז עושה דין ברשעים. מושל למה הדבר דומה, למלך שהיה לו פרדס, יומא חד עאל לגיניה, וחקא דהוו תמן בכוליה דרדרין סגיאיין, אמר, אנא בעי לבערא לון מהכא, זקף עינוהי וחקא ורדין טבין ייאין. אמר, בגיני אינון ורדין, אשבוק כל הדרדרין. וכד יהבו ריחא אינון וורדין, נטל להון ועקר להון מן גנא. פיון דעקר להון, אמר הא עידן לאעקרא דרדרין דגנא, ולבערא להו מהכא. כך הקדוש ברוך הוא, כל זמן

אמר רבי יצחק, איך? אמר לו, כגון זה: הצדיקים הם הנשמה, והרשעים הם הגוף. כשמסתפל הקדוש ברוך הוא בעולם, נוטל את הנשמה, ונשאר הגוף לסרחון הבשר. ומה נוטל? נוטל את הנשמה, שהם הצדיקים, וישארו הגוף, שהם הרשעים.

אמר רבי תנחום, זהו שכתוב ויאמר אלהים יקוו המים, אלו הצדיקים הנאספים לבית עולם, שהיא מקום אחד ומיוחד להם למעלתם, וכשתפנסו לעולם הבא, מה כתוב? ותראה היבשה, שהם הרשעים, בלי מעשה, שאין מי שיגן עליהם ויכסה עליהם, כמו שנאמר (במדבר ט) ויראו כל העדה כי גוע אהרן, אל תקרי ויראו, אלא וייראו.

שחרי שנינו, אמר רבי יצחק אמר רב, ויש אומרים אמר רבי יהודה בשם רב, כל זמן שהצדיקים בדור, אין מדת הדין יכולה לשלט בהם. זהו שכתוב (תהלים ק) ויאמר להשמידם לולי משה בחירו עמד בפרץ לפניו להשיב חמתו מהשחית. וכשהקדוש ברוך הוא רוצה לעשות דין ברשעים, מסלק הצדיקים מביניהם, ואז עושה דין ברשעים.

מושל למה הדבר דומה? למלך שהיה לו פרדס. יום אחד נכנס לגנו וראה שהיו שם בכלו דרדרים רבים. אמר, אני רוצה לבער אותם מכאן. הרים עיניו וראה ורדים טובים ונאים. אמר, בשביל אותם הורדים אשאיר את כל הדרדרים, וכשננתנו ריחם אותם הורדים, נטל אותם ועקר אותם מן הגן. פיון שעקר אותם, אמר, הרי הזמן לעקר את הדרדרים של הגן ולבער אותם מכאן. כך הקדוש ברוך הוא, כל

שְׁהַצְדִּיקִים בְּדוֹר, אֵין נַעֲשֶׂה דִין (דף יז ע"א)
בְּרָשָׁעִים. נִסְתַּלְקוּ הַצְדִּיקִים מִבִּינֵיהֶם, אָז
נַעֲשֶׂה דִין בְּרָשָׁעִים.

שָׂאֵל רַבִּי יִצְחָק לְרַבִּי אֶלְעָזָר, כִּד הוּוּ אֶזְלֵי
בְּמַדְבְּרָא. אָמַר אָנָּא בְּעֵי לְמִשְׁאֵל חַד
שְׂאִילְתָּא, אֵי לָאו הָוֵה חֲטָאָה. אָמַר לִיה יָאוּת
אַנְתָּ לְמִשְׁאֵל בְּאוֹרֵייתָא, מַה דְּאַתָּ בְּעֵי שְׂאֵל.
אָמַר, הַאי דְּאָמַר קָרָא, וַיִּרְא אֱלֹהִים כִּי טוֹב.
אֵי קוֹדָם הַפְּעוּלָה הָוֵה, יָאוּת הוּוּ
וְשִׁפִּיר. אָלָא מַה דְּאָמַר לְאַחַר הַפְּעוּלָה,
מִשְׁמַע דְּלֹא הָוֵה יַדַּע קוֹדָם לְכַן עֵיקַר הַפְּעוּלָה
וְתִיקוּנָה וַיּוֹפְיָהּ. וְכִשְׁהִיתָה הַפְּעוּלָה נִגְמַרְתָּ,
מִשְׁמַע דְּהָוֵה מְעֵיין בַּהּ כְּמוֹת שְׁהִיא עוֹמְדָת,
וְאִזִּי הוּוּ אֹמֵר כִּי טוֹב, דְּכַתִּיב וַיִּרְא, וְאַחַר
כִּף אָמַר כִּי טוֹב.

אָמַר לִיה לָאו חֲטָאָה הוּוּ, וְאַתָּ צְרִיף לְמִשְׁאֵל
דָּא. וְדָא הִיא אֲזַהְרָה לְבַר נָשׁ, דְּאָמַר
רַבִּי יְהוּדָה, כְּשִׁילְמוּד אָדָם בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית,
פְּעוּלְתוֹ שֶׁל כָּל יוֹם וַיּוֹם, אֵין לוֹ לְשִׂאוּל עַל
מַה שְׂאִינוּ מְצוּוּהָ, וְלוֹמַר פְּעוּלָה זֹו לְמַה
נַעֲשִׂית כִּף בְּדַמוֹת זֹו. וְזֹו נַעֲשִׂית כִּף בְּדַמוֹת
זֹו. וְאָמַר לוֹ, תִּדַּע לְמַה, וַיִּרְא אֱלֹהִים כִּי טוֹב
לַעֲשׂוֹתוֹ, וְעַל כֵּן אַל תִּשְׂאֵל יוֹתֵר.

וְעוֹד, כִּדִּי לְהַזְהִיר לְבַנֵּי אָדָם, וְלְהוֹרוֹת לְהֵם
הַדְּרָף הַנְּכֹוֹן, כִּי גְלוּי וַיְדוּע לְפָנָיו
הַפְּעוּלָה קוֹדָם שְׁיַעֲשֶׂה, וְלֹא רָצָה לוֹמַר טוֹב
הוּוּ זֶה, עַד גָּמַר הַמְּלָאכָה. וְכִף אֵין רְאוּי
לְאָדָם לְשַׁבַּח הַדְּבַר עַד סִיוְמוֹ, שְׁמָא יִמְצָא בּוֹ
גְרַעוֹן וְיִתְבַּדָּה, וַיִּאָחַז בְּדַבְּרָיו.

אָמַר רַבִּי בְּרַכְיָה, כִּן רְאִינוּ בְּכַמָּה מְקוֹמוֹת,
שְׁנַתֵּן הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּוּ אֲזַהְרָה לְאָדָם
לְהַזְהִיר מִמֶּנּוּ, אַף עַל פִּי שְׂלֵא הָיָה צְרִיף לוֹ,

זְמַן שְׁהַצְדִּיקִים בְּדוֹר, אֵין נַעֲשֶׂה
דִין בְּרָשָׁעִים. נִסְתַּלְקוּ הַצְדִּיקִים
מִבִּינֵיהֶם, אָז נַעֲשֶׂה דִין בְּרָשָׁעִים.
שָׂאֵל רַבִּי יִצְחָק אֶת רַבִּי אֶלְעָזָר,
כְּשִׁהוּ הוֹלְכִים בְּמַדְבָּר. אָמַר, אָנִי
רוֹצֵה לְשַׂאֵל שְׂאֵלָה אַחַת, אִם זֶה
אֵינוֹ חֲטָא. אָמַר לוֹ, רְאוּי אַתָּה
לְשַׂאֵל בְּתוֹרָה, מַה שְׂאֵתָה רוֹצֵה
- תִּשְׂאֵל.

אָמַר, זֶה שְׂאֵמַר הַכְּתוּב (בראשית
א) וַיִּרְא אֱלֹהִים כִּי טוֹב. אִם קָדָם
הַפְּעוּלָה הָיָה - נֶאֱמַר הוּוּ וַיּוֹפְיָהּ.
אָלָא מַה שְׂאֵמַר אַחַר הַפְּעוּלָה,
מִשְׁמַע שְׂלֵא הָיָה יוֹדַע קָדָם לְכַן
אֶת עֵיקַר הַפְּעוּלָה וְתִיקוּנָה וַיּוֹפְיָהּ,
וְכִשְׁהִיתָה הַפְּעוּלָה נִגְמַרְתָּ, מִשְׁמַע
שְׁהִיָּה מְעֵיין בַּהּ כְּמוֹת שְׁהִיא
עוֹמְדָת, וְאִזִּי הוּוּ אֹמֵר כִּי טוֹב,
שְׁכַתוּב וַיִּרְא, וְאַחַר כִּף אָמַר כִּי
טוֹב?

אָמַר לוֹ, זֶה אֵינוֹ חֲטָא, וְאַתָּה
צְרִיף לְשַׂאֵל אֶת זֶה. וְזֹו אֲזַהְרָה
לְאָדָם, שְׂאֵמַר רַבִּי יְהוּדָה,
כְּשִׁילְמוּד אָדָם בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית,
פְּעוּלְתוֹ שֶׁל כָּל יוֹם וַיּוֹם, אֵין לוֹ
לְשַׂאֵל עַל מַה שְׂאִינוּ מְצוּוּהָ
וְלוֹמַר, פְּעוּלָה זֹו לְמַה נַעֲשִׂית כִּף
בְּדַמוֹת זֹו, וְזֹו נַעֲשִׂית כִּף בְּדַמוֹת
זֹו. וְאָמַר לוֹ, תִּדַּע לְמַה, וַיִּרְא
אֱלֹהִים כִּי טוֹב לַעֲשׂוֹתוֹ, וְעַל כֵּן
אַל תִּשְׂאֵל יוֹתֵר.

וְעוֹד, כִּדִּי לְהַזְהִיר לְבַנֵּי אָדָם
וְלְהוֹרוֹת לְהֵם הַדְּרָף הַנְּכֹוֹן, כִּי
גְלוּי וַיְדוּע לְפָנָיו הַפְּעוּלָה קָדָם
שְׁיַעֲשֶׂה, וְלֹא רָצָה לוֹמַר טוֹב הוּוּ
זֶה עַד גָּמַר הַמְּלָאכָה. וְכִף אֵין
רְאוּי לְאָדָם לְשַׁבַּח הַדְּבַר עַד
סִיוְמוֹ, שְׁמָא יִמְצָא בּוֹ גְרַעוֹן
וְיִתְבַּדָּה, וַיִּאָחַז בְּדַבְּרָיו.

אָמַר רַבִּי בְּרַכְיָה, כִּן רְאִינוּ בְּכַמָּה
מְקוֹמוֹת שְׁנַתֵּן הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּוּ
אֲזַהְרָה לְאָדָם לְהַזְהִיר מִמֶּנּוּ, אַף
עַל פִּי שְׂלֵא הָיָה צְרִיף לוֹ, וְהַכֵּל